

عنوان مقاله:

تلفیقی از الگوهای ساختاری شهری بومی و مدرن با نگرش اصلاح برنامه های کاربری زمین شهری و قوانین شهرداری

محل انتشار:

اولین کنفرانس ملی شهرسازی، مدیریت شهری و توسعه پایدار (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسنده:

سیدمرتضی امینی - استادیار گروه آمار، دانشکده ریاضی آمار و علوم کامپیوتر، پردیس علوم، دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

پراکنش شهری یکی از مهم ترین مسائلی است که برنامه ریزان شهری و شهرسازان با آن روبرو هستند مسائلی مانند ساختارهای شهری، رشد جمعیت، سامانه های حمل و نقل، تراکم جمعیت، امکانات شهری و نحوه دسترسی شهروندان به این امکانات و زیرساخت های شهری از جمله مسائلی هستند که در تعیین ساختار شهری مد نظر قرار می گیرند. بررسی های تاریخی نشان می دهند که در دوران شکوفایی و رشد و توسعه تمدن در ایران ساختارهای بسیار نظام مندی در الگوهای ساختاری شهری طرح ریزی شده است که متأسفانه این الگوها با رشد روز افزون جمعیت و توسعه ساختارهای شهرهای قدیم و برنامه ریزی های نادرست زمین شهری و قوانین نامناسب تملک و ساخت اراضی الگوهای مبهم و نامناسبی را در شهرهای رو به رشد ایران به دنبال داشته است مشکلاتی مانند تراکم زیاد جمعیت در برخی محله های مسکونی ساختار بندی نامناسب معابر گذر گره های ترافیکی و الودگی هوا حاشیه نشینی ساختارهای پیچیده حمل و نقل شهری مسافرت های طولانی شهری و بسیاری مشکلات دیگر پیامدهای این برنامه ریزی های غلط هستند در بسیاری از شهرهای بزرگ بخصوص تهران شکل و اندازه های نامناسب قطعات اراضی و قوانین نامناسب شهرداری برای ساخت بنا باعث شده تا حتی بهترین شیوه های معماری نتواند عیوب بسیار بنهای ساخته شده از لحاظ تامین پرکینگ نورمنسب محل سکونت تراکم جمعیت محله مسکونی و معابر گذرمناسب را برطرف سازد

کلمات کلیدی:

برنامه ریزی شهری، پراکنش شهری، زیرساخت های شهری، شهرسازی و معماری، طرح های توسعه شهری، نوشهرسازی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/360897>

